

[Forsvarsministeren.]

Dæmper paa de Udtalelser, som blev udarbejdet af de militære sagkyndige, hverken i Hæren eller Søværnet. Partierne og Medlemmerne af de to Ting fik alle de Betragtninger, som de paagældende ønskede fremsat efter at være spurgt af Rigsdagens Udvalg. Man benyttede sig af denne Mulighed i rig Maalestok, saa jeg tror, jeg kan sige, at Spørgsmaalet blev i allerhøjeste Grad vel belyst under Behandlingen i Fjor. Der blev peget paa alle de Mangler, som de militære sagkyndige mente at se ud fra *deres* Synspunkter i det Forslag, som Regeringen havde forelagt. Dertil kom, at Partierne i Betænkningerne fremsatte *deres* Synspunkter, og at ikke alene Partierne, men ogsaa de militære sagkyndige ikke nøjedes med at paapege Mangler, men ogsaa stillede de Forslag, som man efterlyste i dette Ting, om Afhjælpning af Manglerne ved den Ordning, som Regeringen foreslog.

Jeg synes, at alt dette gælder den Dag i Dag. Jeg kan ikke rigtig se, hvad man vil opnaa ved Nedsættelsen af et Udvalg til at gennemdrøfte disse Ting paa ny. Det er altsammen trykt for mindre end et Aar siden og er til Raadighed for Offentligheden og Tingets Medlemmer. Jeg kan ikke se nogen Begrundelse for, allerede inden der er gaaet et Aar, efter at de nye Militærordninger er gennemført, at genoptage en Forhandling af den Art, som der her antydes. Den eneste Begrundelse maatte være den, at det konservative Parti i de 8—9 Maaneder, der er gaaet siden da, har faaet et andet Syn paa Forholdene, der gør, at de er parate til i meget høj Grad at nærme sig vore Synspunkter. Men den Tale, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft holdt, gav ikke Udtryk derfor, saa der er næppe megen Mulighed for at komme til et andet Resultat nu end for 8—9 Maaneder siden.

Det ærede Medlem søgte ganske vist at begrunde, at Situationen nu var en helt anden, at der var foregaaet adskillige Ting i Europa, som gjorde, at nu maatte vi optage Forhandlingerne fra Begyndelsen af. Det kan jeg ikke se. At der er sket en Del i Europa, er rigtigt, men det var i Virkeligheden i Gang i Fjor, da vi drøftede Tingene, og jeg var allerede i Fjor inde paa disse Problemer; jeg udtalte allerede i Fjor, at den kollektive Sikkerhed, som det Folkeforbundets Opgave at skabe, ogsaa dengang var langt borte, og at vi ikke kan indrette os her i Danmark paa Grundlag af et Haab om en kollektiv Beskyttelse, paa Grundlag af den kollektive Sikkerheds Princip. Det diskuterede vi allerede i Fjor,

og i den Henseende var der intet nyt i, hvad det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft sagde i Dag. Den ulykkelige Udvikling, som Folkeforbundet allerede dengang var inde i, og som er forværret siden da, behøver vi ikke at diskutere, men jeg kan ikke derudaf drage den samme Konsekvens, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft: at vi af den Grund i højere Grad skal lade os lede over paa den konservative Militærpolitik.

Der er i det hele taget det ejendommelige ved de Konservatives Betragtninger, at den ulykkelige Udvikling inden for Folkeforbundet bliver benyttet til Udtalelser om, at dette, at den gamle Neutralitetspolitik træder mere i Forgrunden, maa gøre, at Danmark skal ruste i langt højere Grad, end den gældende Militærordning er Udtryk for. Dengang man havde Udsigt til, at Folkeforbundet vilde udvikle sig paa en anden Maade, saaledes at vi kunde nærme os den kollektive Sikkerhed og hele det System, som man dengang arbejdede for, benyttede det konservative Parti ivrigt denne Udvikling til at begrunde, at man skulde føre en konservativ Militærpolitik. Da var der ikke Tale om, at det konservative Parti sagde: Nu er der sket en Ændring i Europa, og derfor kan vi godt i allerhøjeste Grad afvikle den konservative Militærpolitik i Danmark. Dengang benyttede man Folkeforbundet som et Argument for, at nu havde vi særlige Forpligtelser og særlige Opgaver, saaledes at nu skulde vi gennemføre forøgede Rustninger efter konservative Principper. Saa den Argumentation, der nu hentes ud fra Folkeforbundets seneste Udvikling, kan ikke gøre meget Indtryk paa os, og jeg tror heller ikke, den gør meget Indtryk paa Offentligheden.

Jeg maa altsaa i det store og hele sige, at jeg ikke kan se, at der kan blive noget Resultat ud af en saadan Forhandling som den, det konservative Parti her stiller Forslag om; jeg tror ikke, at der kan komme noget nyt Materiale frem til Belysning af vort Lands Stilling paa dette Omraade, og jeg har heller ikke mærket noget til, at det konservative Parti er villigt til at drage nogen anden Konsekvens af Situationen, som den er i Øjeblikket, end den, det drog for en 8—9 Maaneder siden.

Det ærede Medlem var inde paa et Spørgsmaal af en særlig Karakter, nemlig Spørgsmaalet om Oplagring, det, man, i Sverige f. Eks., kalder det økonomiske Forsvarsberedskab. Det Spørgsmaal har vi ikke ladet ligge uden at tænke derover; vi har i adskillig Tid inden for Ministeriet